

РЕШЕНИЕ

№ 1507

гр. София, 13.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
публично заседание на 10.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **10064** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба на С. Г. В. срещу Решение за достъп до обществена информация № И-5309/03.09.2025г., издадено от длъжностно лице по ЗДОИ в [община].

С жалбата са наведени и подробно аргументирани основания за оспорване на акта по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК, като се прави искане за отмяната му поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона.

В съдебното заседание жалбоподателката се явява лично и се представлява от адв. А., която поддържа жалбата и прави искане за уважаването ѝ, като се отмени оспореният отказ и се задължи ответникът да предостави поисканата обществена информация, свързана с разходване на публични средства. Претендира сторените по делото разноски по представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът представя административната преписка, както и писмен отговор на жалбата, с който се взема становище за неоснователност на подадената жалба и се претендира отхвърлянето ѝ, както и присъждане на разноски по делото.

В съдебното заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Липсва спор между страните по делото, а това се и установява от представените с преписката

писмени доказателства, че административното производство е образувано по заведено с вх. № В-ССЕВ-436/27.08.2025г. на [община] заявление за достъп до обществена информация от С. Г. В., с което жалбоподателката е поискала да ѝ бъде представена следната обществена информация: „Пълен финансов и счетоводен отчет за всички разходи, извършени от Общинска администрация - С. за управлението, поддръжката, опазването и развитието на публичната зелена система на територията на общината. Изискваната информация се отнася за периода от 01.01.2018г. до 26.08.2025г. и следва да бъде структурирана и представена по следния начин: I. Детайлен аналитичен отчет по разходни пера: 1. Разходи за персонал: Подробен отчет за разходите за възнаграждения за служителите, пряко ангажирани с управлението и поддръжката на зелените площи. Това включва: brutни заплати и допълнителни трудови възнаграждения; работодателски осигурителни вноски, включително за държавно обществено осигуряване, допълнително задължително пенсионно осигуряване и здравно осигуряване; 2. Разходи за материална база и дълготрайни активи: Разбивка на разходите, свързани със закупуването, наемането, поддръжката и амортизацията на специализирано оборудване и техника. Това включва: моторни резачки, машини за окастряне, дробилки за клони и др.; транспортни средства и друга техника, използвана за дейностите по поддръжка; 3. Разходи за материали и консумативи: счетоводен отчет за всички закупени материали, използвани в процеса на поддръжка, включително: препарати, торове, хранителни добавки и др.; посадъчен материал, като фиданки, семена, храсти, цветя и др.; 4. Разходи за външни услуги и договори: Пълен отчет за всички договори, сключени с трети страни за извършване на дейности, свързани с окастряне, изсичане на дървета, залесяване, поддръжка на паркове и др. За всеки договор следва да се предоставят: Наименование на изпълнителя /търговско дружество или едноличен търговец/; номер, предмет и стойност на договора, копия на договорите, приемо-предавателните протоколи и фактури, удостоверяващи изпълнението и стойността на извършените услуги; II. Анализ на бюджета и усвоените средства. 1. Какви са гласуваните годишни бюджети на [община] за дейности по опазване и поддръжка на зелената система за периода от 2018 г. и 2025г.? 2. Каква част от гласувания бюджет по години е усвоена за всеки един от горепосочените периоди и разходни пера? 3. Какъв е размерът на неусвоените средства от бюджетите по години за зелената система за периода 2018г. до 2024г. и каква е тяхната съдба? 4. Какво е целевото разпределение на бюджетните средства по години за опазване и поддръжка на зелената система за периода от 2018г. до 2025г., като се направи разбивка на отделените суми за: аварийни дейности (изсичане на опасни дървета, клони и т.н.), планова поддръжка (рутинно окастряне, поливане, засаждане и т.н.); III. Класификация и документация. 1. Предоставената информация следва да бъде класифицирана по конкретни обекти или зони на поддръжка (напр. „П. Сухата река“, „Улица К. Б. I“, „Междублоково пространство на ж.к. И.“), с цел проследяване на разходите за определени локации; 2. Предоставяне на копия от всички издадени разрешителни, заповеди и откази за подрязване, окастряне и премахване на дървета от общинска територия за посочения период“.

На основание чл. 26, ал. 1, т. 4 ЗДОИ в заявлението е посочена предпочитаната форма за предоставяне на информацията, а именно поискано е предоставяне на информацията и всички относими документи в електронен формат, като копия от същите се изпратят на конкретно посочен адрес на електронна поща.

Последвало е издаване на оспореното в настоящото производство Решение за достъп до обществена информация № И-5309/03.09.2025г. на длъжностно лице по ЗДОИ в [община], с т. 1 от което е прието, че заявлението е основателно, тъй като е подадено от лице, имащо право на достъп до обществена информация, до задължен субект по смисъла на ЗДОИ. Посочено е, че след извършена проверка не са установени основания за отказ съгласно чл. 37 от закона. В т. 2 от

решението са изложени мотиви, че исканата със заявлението информация, така както е поискана, не се съхранява в [община]. Същата не е налична и се налага да бъде изготвена допълнително от администрацията. Посочено е, че ЗДОИ въвежда задължение за предоставяне на информацията, която е налична и вече изготвена, а не такава, която трябва да се събира и обработва за целите на заявлението. При позоваване на съдебна практика органът е приел, че задълженият субект по ЗДОИ не може да бъде задължаван да систематизира и обработва допълнително наличната при него информация единствено, за да бъде удовлетворено конкретно искане, на конкретен субект. Органът е изложил мотиви, че подготовката на тази информация и заличаването на данните ще отнеме прекалено дълго време. Трябва да се подготви под формата на счетоводна справка, като отделно се сканират и заличават личните данни на хиляди документи. В решението е посочено, че независимо от обстоятелството, че поисканата информация не се съхранява в [община], на заявителя в табличен вид се предоставя информация за разходи /по години и с посочване на планирани и отчетени такива/ за дейност озеленяване за периода от януари 2018 г. до август 2025г., посочени в общ размер и поотделно по вид разходи - трудови възнаграждения и осигуровки; материали - за поливни системи, посадъчен материал, други материали; горива; външни услуги - поддръжка на поливни системи, поддръжка на автопарк озеленяване, други услуги; придобиване на ДМА. Видно от решението, също в табличен вид е предоставена информация за брой разрешителни за сеч и окастряне, както и откази за периода от 2018 г. до 2025г.

Постановено е съгласно чл. 35, ал. 3 ЗДОИ решението да се връчи на заявителя по електронен път на посочения електронен адрес. Видно от представеното извлечение от електронна кореспонденция, решението е изпратено на посочения в заявлението електронен адрес на 03.09.2025г.

Решението е издадено от длъжностно лице по ЗДОИ съгласно Заповед № 407 от 02.04.2025г. на зам.-кмет на [община], представена с административната преписка /л. 18 от адм.д. № 1605/2025г. по описа на АС-Хасково/, с която са определени длъжностни лица от отдел „Правен“ при О. – С., които да вземат решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация съгласно ЗДОИ.

Видно е от представената Заповед № 317 от 11.03.2024г. на кмета на [община], че на основание чл. 44, ал. 2 вр. чл. 39, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация е определен заместник – кмет на [община] да изпълнява функциите на кмет при отсъствието на кмета на общината.

В съдебното производство допълнително като писмени доказателства са представени Наредба № 20 за изграждане, стопанисване и опазване на зелената система на [община], приета с Решение № 176 от 26.06.2008г. на Общински съвет – С., Вътрешни правила за предоставяне на достъп до обществена информация в [община], списък на категориите информация, подлежаща на публикуване в интернет за сферата на дейност на администрацията на [община], информация за годишен бюджет за 2025г. и списък на административни услуги, предоставяни от общинската администрация.

Други относими доказателства не са ангажирани от страните по делото.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 АПК във връзка с чл. 40, ал. 1 ЗДОИ, доколкото оспореното решение е съобщено на заявителя на 03.09.2025г., а жалбата е депозирана по пощата на 10.09.2025г., и от активно легитимирана страна, подала заявлението за достъп до обществена информация, поради което съдът приема, че е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, като съображенията за това са следните:

Обществените отношения, свързани с достъпа до обществена информация, са уредени в ЗДОИ. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение.

Задължени субекти според разпоредбата на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България относно създаваната или съхраняваната от тях обществена информация. Съгласно чл. 38, ал. 1 ЗМСМА кметът е орган на изпълнителната власт в общината, съответно е задължено лице по см. на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ и от неговата компетентност е да разгледа подаденото от жалбоподателката заявление за достъп до обществена информация. С оглед предвидената в чл. 28, ал. 2 ЗДОИ възможност, със Заповед № 407 от 02.04.2025г. са определени длъжностни лица от отдел „Правен“ при О. – С., които да вземат решения за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация съгласно ЗДОИ, поради което следва да се приеме, че в процесния случай разглеждането на подаденото заявление за достъп до обществена информация е от компетентността на издателя на обжалвания акт. Предвид това съдът приема, че оспореното Решение за достъп до обществена информация № И-5309/03.09.2025г., обективизиращо отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, е издадено от компетентен административен орган.

При издаването на акта не е допуснато нарушение на формата, което да доведе до неговата незаконосъобразност. На подаденото заявление е отговорено в писмена форма, с което е спазено изискването на чл. 59 АПК и чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, който изисква писмено уведомяване на заявителя за решението на органа по подадено заявление. Съдържанието му съответства на разпоредбата на чл. 38 ЗДОИ, като са посочени мотивите, станали основания за органа да откаже да предостави исканата информация. Поради това решението е мотивирано. Отказът е постановен в срока по чл. 28, ал. 1 във вр. с чл. 31, ал. 1 ЗДОИ, съгласно който заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране.

Предвид изложеното съдът приема, че при постановяване на оспорения отказ за предоставяне на обществена информация ответният орган не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната на акта на процесуално основание. Освен това, съдът поддържа становището, че съществено е това процесуално нарушение, при което или е нарушено правото на защита на засегнатата страна, или ако не беше допуснато, органът би стигнал до различен от отразения в решението извод. Такова не се констатира, поради което следва да се извърши проверка за съответствието му с материалния закон - чл. 146, т. 4 АПК. В тази връзка съдът намира следното:

Оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като е постановено в нарушение на материалния закон и на целта на закона - отменителни основания по чл. 146, т. 4 и т. 5 АПК.

Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл. 41, ал. 1 от Конституцията на Република България. Според легалната дефиниция, дадена с чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот,

съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл. 10 ЗДОИ/, и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации - чл. 11 ЗДОИ. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничения – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл. 13, ал. 2 ЗДОИ. Освен цитираната разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл. 37, ал. 1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация, а именно: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Според чл. 24, ал. 1 ЗДОИ достъп до обществена информация се предоставя въз основа на писмено заявление или устно запитване. В чл. 25, ал. 1 ЗДОИ са регламентирани изискванията към съдържанието на писменото заявление. Както се посочи по-горе, съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 1 и ал. 2 ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране, като органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Предвидена е възможност за удължаване на срока по чл. 28, ал. 1 в изчерпателно посочени от закона хипотези – при необходимост от уточняване предмета на исканата обществена информация, когато поисканата в заявлението информация е в голямо количество и е необходимо допълнително време за нейната подготовка, както и в случаите, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ. Когато органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща заявлението, като уведомява за това заявителя, като посочва наименованието и адреса на съответния орган или юридическо лице. Уведомяване на заявителя в 14-дневен срок органът дължи и в случаите, в които не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение /чл. 32 и чл. 33 ЗДОИ/. Във всички останали случаи органът дължи произнасяне по подаденото до него заявление в сроковете, по реда и начина, посочени в закона – чл. 34 и чл. 38 ЗДОИ.

Процесното заявление за достъп до обществена информация е отправено до задължен субект по чл. 3, ал. 1 ЗДОИ и съдържа изискуемите реквизити по чл. 25, ал. 1, т. 1 – 4. На първо място, следва да се уточни, че обосноваването на правния интерес за достъп до търсената информация не е задължителен елемент на заявлението по чл. 25, ал. 1, т. 2 ЗДОИ. Без правно значение е качеството на лицето, в което то е поискало информацията, както е без правно значение за какво му е необходима поисканата информация. Правен интерес от търсенето на заявената информация не е необходимо да се доказва, като това произтича от характера на информацията, а именно обществена такава, достъп до която може да има всеки гражданин, който по някакъв начин се

интересува от заявената информация и чрез която информация може да си състави мнение за дейността на задължения по закон субект. Ето защо възражението на ответника в този смисъл се явява неоснователно.

В конкретния случай съдът приема, че по същество е налице постановен отказ за предоставяне на исканата от жалбоподателката информация, доколкото от изложените в акта мотиви се установява, че търсена информация реално не е предоставена в предпочитаната от заявителя форма и то изцяло. В този смисъл актът е само привидно частично благоприятен за жалбоподателката, тъй като в табличен вид избирателно са предоставени данни за планирани и отчетени разходи за посочения период, но по същество е изцяло неблагоприятен, като освен това в решението не е посочено правното основание за отказа.

Настоящият съдебен състав счита, че исканата информация има характера на обществена такава по см. на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, свързана е с обществения живот и ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект.

В действителност спорът по делото се съсредоточава по въпроса дали кметът на [община], като задължен субект по ЗДОИ, следва да предостави исканата със заявлението информация, с оглед възражението на ответника, че не разполага със същата във вида, в който е поискана. Съдът намира, че съображенията, че исканите сведения и данни не съществуват в обобщен вид, а предстои да бъдат синтезирани с оглед заявлението, в конкретния случай не обосновават постановения отказ, тъй като несъмнено исканата информация е налична при сезирания орган, като аргумент в подкрепа на този извод са изложените в решението мотиви, свързани с необходимостта от обработката и заличаване на данни от значителен брой документи. Т.е., органът не се позовава на разпоредбата на чл. 33 ЗДОИ, регламентираща задължението в 14-дневен срок да уведоми заявителя, в случай че не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение, а поддържа, че се налага допълнителното ѝ обработване. В тази връзка съдът приема, че извличането или обобщаването на данни от съществуваща документация, за да се предостави исканата информация, не изисква създаването на качествено нов (по съдържание) документ като носител на информация.

Предвид изложеното и след като информацията е обществена, съдържа се и се съхранява при задължения субект, съответно в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на исканата информация, следва изводът, че за ответника е възникнало задължение да я предостави на заявителя по силата на ЗДОИ.

Вече се посочи по-горе, че с разпоредбата на чл. 37, ал. 1 ЗДОИ законодателят изрично е регламентирал възможните допустими основания за отказ за предоставяне на обществена информация. Според ал. 2 на същата норма в случаите по ал. 1 се предоставя частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът до която не е ограничен. Анализът на разпоредбата показва, че не е допустим отказ в хипотезата на надделяващ обществен интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 - § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, като във всеки конкретен случай, за да се позове на основание за отказ по см. на чл. 37 ЗДОИ, задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ. Нещо повече, достъпът до служебна обществена информация, предвид чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ, не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. Преценката на органа налице ли е или не надделяващ обществен интерес е елемент от фактическия състав на хипотезата по чл. 13, ал. 4 във вр. ал. 2, т. 1 ЗДОИ, съответно липсата на изложени фактически и правни основания за този релевантен юридически факт обосновава извода, че органът не е изпълнил задължението си по чл. 38 ЗДОИ.

Предвид изложените принципни съображения съдът счита, че не са налице пречки да бъде предоставена исканата обществена информация във връзка с разходването на средства от общинския бюджет, доколкото законът цели да улесни прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 ЗДОИ относно вземаните от тях решения и да гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от същите субекти, а исканата информация ще даде възможност на заявителя да си състави мнение за дейността на задължения субект. Информацията за това как се разходват, а в крайна сметка и колко публични средства се разходват, без съмнение засяга отчетността на органа и има повишено значение за обществото. С предоставянето на исканата информация в действителност ще се повиши отчетността и прозрачността в дейността на органа.

Единствено за пълнота на изложението следва да се посочи, че информацията, както е поискана, не съдържа лични данни. По смисъла на § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ "лични данни" са такива по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.). Според тази разпоредба "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Необходимо е да се отбележи, че със заявлението не се искат имена на конкретни физически лица, заемащи длъжности в общинската администрация, а информация за разходите за възнаграждения на служителите и за осигурителни вноски като размер. Следователно следва да се приеме, че в случая не се касае до лични данни, а исканата информация е единствено относно разходването на бюджетни средства и ще даде възможност на заявителя да си състави мнение за дейността на задължения субект.

Предвид изложеното настоящият състав приема, че изложените в мотивите на оспорваното решение фактически основания не осъществяват визираните в закона правни основания за отказ за предоставяне на обществена информация, съответно жалбата се явява основателна и като такава следва да бъде уважена, а оспорваният акт - отменен като постановен при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с неговата цел.

С оглед естеството на констатирания порок, преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне в съответствие с указанията, дадени с настоящото решение.

По разноските в производството.

При този изход на делото право на разноски има жалбоподателката, поради което и на основание чл. 143, ал. 1 АПК, с оглед своевременно направеното искане, следва да ѝ се присъдят доказаните по делото разноски в размер на 510 лв. за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение. В тази връзка съдът приема за неоснователно своевременно наведеното възражение от ответника по чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, като съобрази, че същото е под минималния размер съобразно разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.). Съобразно разпоредбите на чл. 5, чл. 12, ал. 1 и чл. 13 от Закона за въвеждане на еврото в

Република България сумата следва да се превалутира, като се присъдят разноси в общ размер на 260,76 евро (двеста и шестдесет евро и седемдесет и шест евроцента).

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, 72 с-в,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на С. Г. В. отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление вх. № В-ССЕВ-436/27.08.2025г., обективиран в Решение за достъп до обществена информация № И-5309/03.09.2025г., издадено от длъжностно лице по ЗДОИ в [община].

ИЗПРАЩА преписката на кмета на [община] за ново произнасяне по заявление за достъп до обществена информация с вх. № В-ССЕВ-436/27.08.2025г. от С. Г. В., съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА [община] да заплати на С. Г. В. сумата в размер на 260,76 евро (двеста и шестдесет евро и седемдесет и шест евроцента), представляваща разноси по делото за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно съгласно чл. 40, ал. 3 от Закона за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: